

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

STEVENSON, STEVE, sir

Spada regelui Scoției / Sir Steve Stevenson ; trad.: Lingua Connexion.

- București : Editura RAO, 2014

ISBN 978-606-609-679-9

I. Lingua Connexion (București) (trad.)

821.131.1-31=135.1

Editura RAO

Str. Bârgăului, nr. 9-11, sector 1, București, România

www.raobooks.com

www.rao.ro

Numele, personajele și toate celelalte mărci de identificare sunt mărci înregistrate ale Atlantycy Dreamfarm s.r.l. și sunt folosite sub licență de Atlantycy S.p.A. Versiunile lor traduse sau adaptate sunt proprietatea Atlantycy S.p.A.
Toate drepturile rezervate.

Text: Mario Pasqualotto

Proiect editorial al Atlantycy Dreamfarm s.r.l. Italia

Ilustrații: Stefano Turconi

© 2011, Atlantycy Dreamfarm s.r.l., Italia

© Editura RAO, 2013

pentru versiunea în limba română

International Rights © Atlantycy S.p.A., via Leopardi 8 – 20123 Milano –

Italia – foreignrights@atlantycy.it – www.atlantycy.com

Ediție originală publicată de DeAgostini Editore S.p.A.

Titlu original: *La spada del re di Scozia*

Traducere din limba italiană:

LINGUA CONNEXION

Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă sub nicio formă și prin niciun mijloc – electronic sau mecanic, inclusiv fotocopiere și înregistrare audio – fără permisiunea scrisă a titularului drepturilor de autor.

Pentru mai multe informații, contactați Atlantycy S.p.A.

2014

ISBN 978-606-609-679-9

Sir Steve Stevenson

SPADA REGELUI SCOȚIEI

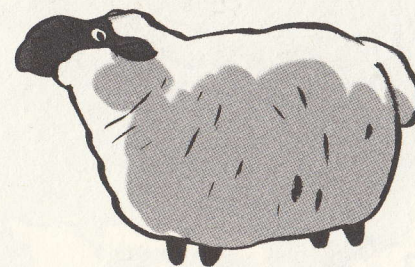
Ilustrații de
Stefano Turconi

editura rao

CUPRINS

Prolog – Începutul cercetărilor / 11

1. Schimbare de program / 20
2. Călătoria cu *Mystery Balloon* / 32
3. Castelul Dunnottar / 45
4. La plimbare printre ruine / 59
5. Depozițiile bunicului Godfrey / 71
6. Poșeta domnișoarei Stone / 82
7. Indiciile sunt eliminate / 93
8. Spada regelui Scoției / 104

Epilog – Misiune îndeplinită / 116

A TREIA MISIUNE

PARTICIPANȚII

Agatha

12 ani, scriitoare amatoare de romane polițiste, are o memorie formidabilă.

Larry

Elev cam aiurit al prestigioasei școli de detectivi Eye

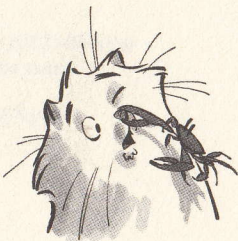

Domnul Kent

Fost boxer și majordom de un stil britanic fără cusur

Watson

Motan de rasă siberiană, agasant și cu fler de copoi

Bunicul Godfrey

Cel mai renumit constructor de baloane cu aer cald din întreaga Scoția

DESTINAȚIA: SCOȚIA – ABERDEEN

OBIECTIVUL

Descoperirea celui care a furat spada lui Robert Bruce, legendarul rege al Scoției, dispărută în mod misterios din castelul Dunnottar.

Detectivul aspirant Larry Mystery era doar unul dintre indivizii ciudați care populau arborele genealogic al familiei. De generații întregi, membrii familiei Mystery se dedicau celor mai extravagante meserii: restauratori de pitici de grădină, cercetători de microparticule subatomice, exploratori ai granițelor lumii, degustători de trufe în restaurante de lux, experți în fluturi preistorici, paznici ai unor insule izolate și așa mai departe.

Nu exista un Mystery care să semene cu altul!

În seara precedentă, în timp ce Larry sforăia înfășurat în pledul său, Agatha și bunicul Godfrey

se amuzaseră copios gândindu-se la meseriile stranii ale rubedeniilor.

– Tu ești prima scriitoare de romane polițiste din familia noastră, dragă nepoțică, comentase cu blândețe bunicul Godfrey, ridicându-se din fotoliu pentru a întezi focul, aruncând un buștean gros în vatră.

În salon se răspândise o mireasmă plăcută de lemn de castan, iar sclipirile flăcărilor proiectau pe mobile umbre unduitoare.

Agatha, în vârstă de doisprezece ani, își mângâia absentă nasul micuț, așa cum făcea întotdeauna atunci când era gânditoare.

– Încă sunt la început, bunicuțule, recunoscuse ea cu modestie. Deocamdată mă distrez strângând curiozități, descriind personaje interesante și dezvoltând intrigi originale. Deschisese carnețelul cu copertă din piele de care nu se despărțea nicio dată, arătându-i paginile pline de notițe. Dacă ești de acord, mâine o să-mi povestești toate secretele pe care le cunoști despre baloanele cu aer cald, îi propusese ea.

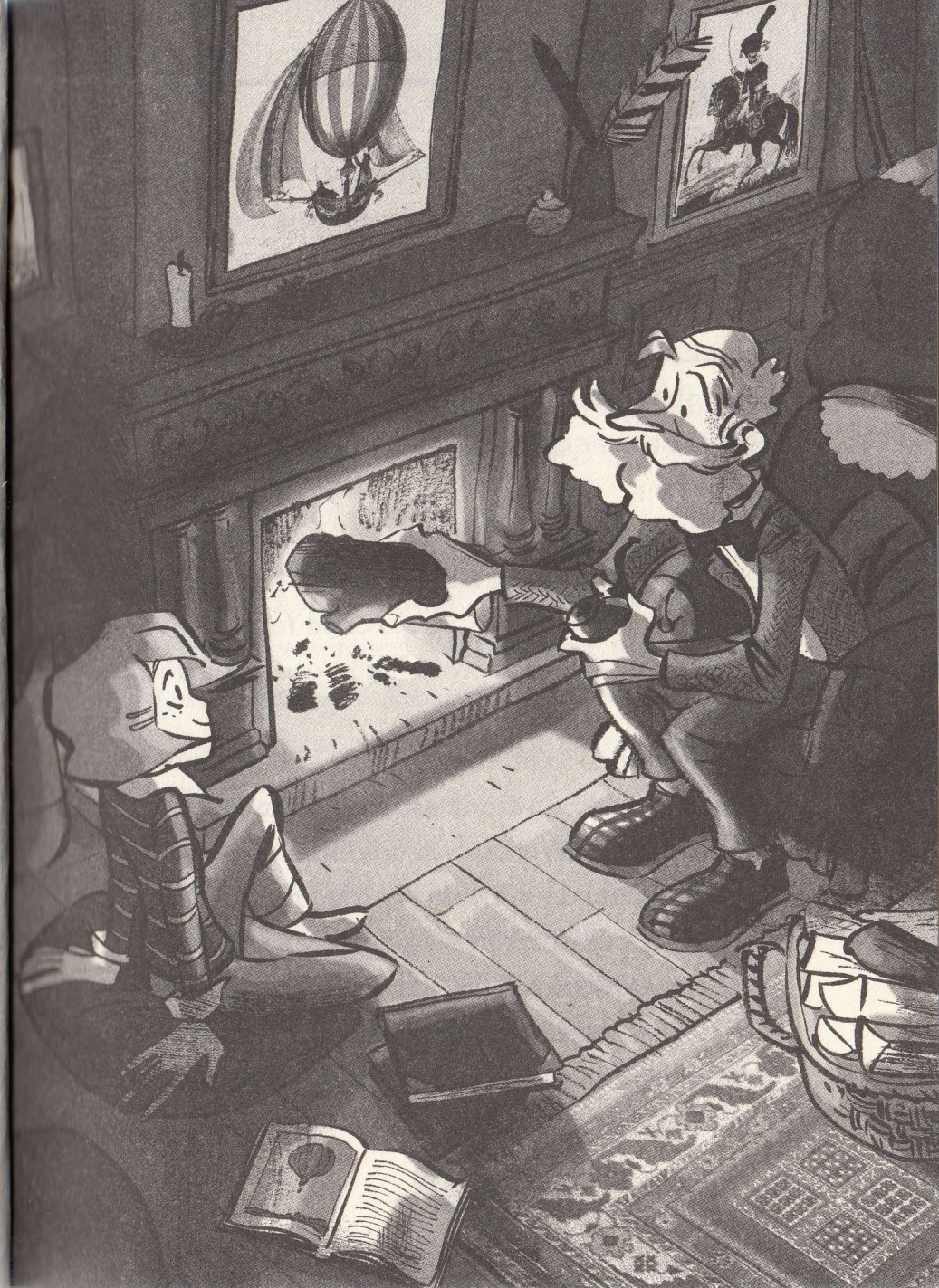
Bunicul Godfrey își mângâiasse barba albă și deasă și își aprinsese pipa. Era un bătrânel slăbuț și vioi, purta un costum tradițional din tweed verde și avea papion la gât. Deși se născuse la Londra, lesne ar fi putut fi confundat cu un localnic înstărit.

În tinerețe, Godfrey Mystery făcuse avere construind baloane cu aer cald, în cadrul unei firme renumite din Edinburgh și, de fiecare dată când putea, se întorcea la liniștea vilei sale de la țară, la Bowden. În domeniul baloanelor cu aer cald, era considerat un expert: prototipurile sale erau vândute pe jumătate de glob.

– Să ne întoarcem la excursia noastră. Ce itinerariu ați stabilit tu și Larry? întrebese bunicul Godfrey după ce trăsese de câteva ori din pipă.

Agatha aruncase un ochi spre vărul adormit și scosese din geantă o hartă geografică a faimoaselor Highlands, piscurile din nordul Scoției. Etapele traseului erau însemnate cu cerculețe roșii.

– Fără ruine de castele anul acesta, mormăise, întinzându-i harta bunicului. Larry susține că sunt o mare plictiseală!

– Preferați să mergeți la vânătoria monstrului din Loch Ness? întrebese ironic bunicul Godfrey.

Fata își dăduse ochii peste cap.

– Larry ar fi vrut să propună așa ceva, îi dezvăluise ea bunicului. Dar până la urmă l-am convins să vizităm dolmenele și megalitiile cei mai renumiți. Mi-aș dori să studiez alfabetul runelor pentru povestirile mele.

– Excelentă inițiativă, admisesese Godfrey Mystery, punându-și ochelarii pe nas pentru a examina traseul.

Tocmai voia să adauge ceva când intrase în încăperea o siluetă uriașă, proiectând o umbră lungă pe perete.

Era domnul Kent, majordomul și omul bun la toate al Agatheii. În ciuda aspectului masiv de fost boxer de categoria grea, avea un comportament impecabil și purta un smoching croit pe măsură.

– Mă scuzați că deranjez, spusese el pe un ton neutru. Domnișoară Agatha, ar fi o mică problemă...

– Ce problemă, domnule Kent? întrebese fata.

– Spălăm vasele în bucătărie când mi-am dat seama că Watson a dispărut.

– Nu s-a declanșat sistemul de alarmă, intervenise calm bunicul Godfrey printre rotocoalele de fum. Indiferent unde s-a ascuns, încă se mai află în casă.

– Să aruncăm o privire prin jur, ce spuneți? propusese Agatha.

Apoi începuseră să inspecteze încăperile de la parterul vilei, strigând motanul de rasă siberiană alb ca laptele al Agatheii.

– Watson, murmurase fata înaintând circumspectă pe holurile întunecate. Unde ești, motănelule?

După zece minute de căutări inutile, se reuniseră în salon, uitându-se unii la alții cu o privire interogativă.

– A verificat cineva camera? întrebese majordomul.

– Poate s-a speriat și s-a refugiat la etajul al doilea, emisese o ipoteză bunicul. Camerele acelea sunt tic-site cu mobilă veche, care oferă multe locuri în care să te ascunzi.

Agatha clătina din cap, uimită.

– Watson nu e mândăcios și nici măcar fricos, șoptise ea. Dacă memoria nu mă înșală, felinele caută

mereu un colțișor cald și adăpostit când ajung într-un loc nou. Aruncase o privire rapidă către micul șemineu din salon, apoi își trecuse un deget pe frunte, dându-și bretonul la o parte, și ciulise urechile. Le făcuse semn celorlalți să nu facă vreun zgomot. Auziți și voi zgomotul acesta?

– Care zgomot, domnișoară Agatha? întrebuse domnul Kent.

– Te referi la Larry care sforăie ca o oală sub presiune? chicotise bunicul.

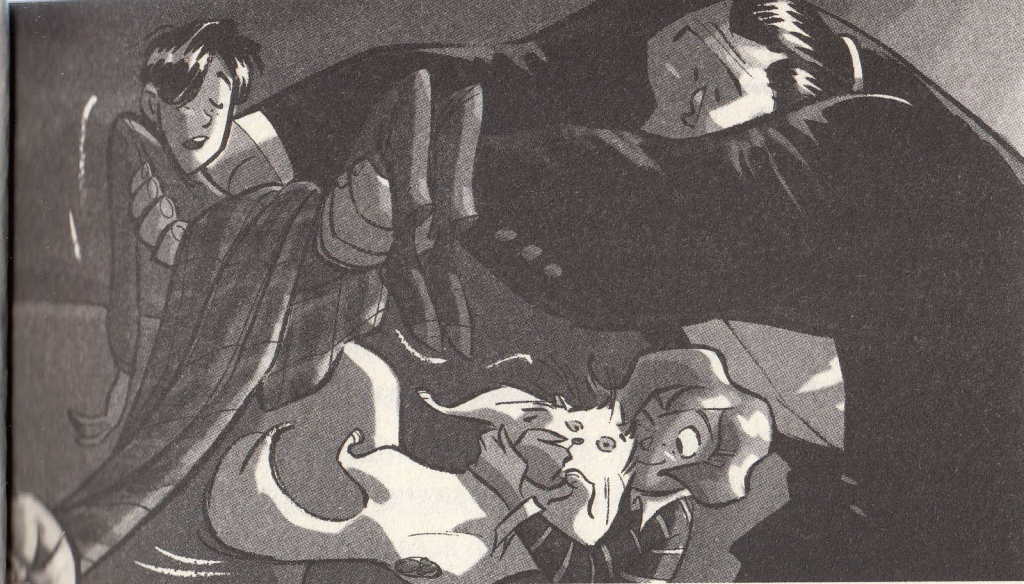
Fata se apropiase de văr și ridicase cu blândețe un colț al pledului care-l acoperea până la gât.

Culcușit sub pătură, Watson își lingea o lăbuță, torcând.

– Ce cauți aici, motănelule? murmurase Agatha. Dacă Larry se trezește, o să scoată niște urlete monstruoase!

Vărul ei era terorizat de pisici. Pentru a evita să se producă sfârșitul lumii, trebuiau să-l ia imediat pe Watson de acolo, fără ca Larry să-și dea seama.

Agatha îl rugase pe domnul Kent să fie foarte atent.

– Ești gata? întrebuse ea.

Majordomul strânsese tare din fălci. Și se mișcaseră în același timp: domnul Kent îl ridicase pe Larry cu brațele întinse în față, iar Agatha înșfăcase motanul taman când era pe punctul de a scoate ghearele. După care, majordomul se grăbise să-l ducă pe băiat în dormitor și să-l bage în pat.

Bunicul Godfrey asistase la operațiuni într-o tăcere absolută.

– Foarte bine, nepoțică, spusese el la final. Și cât de isteată ai fost!

Ea zâmbise.